

Hellen Rinell
17 Fu Shan Road
T s i n g t a o.
Shantung. China.

Göteborg den 30 juli 1950.

N:r 284.

Hella Lella!

Klockan "slog" nyss sex. Nej, det gjorde hon inte. För jag har ingen sån klocka. Jag har nog ibland funderat på att köpa mej en klocka som slår. Men jag skulle då vilja ha et trevlig sak, helst en gammal. Men ingen sådan har kommit i min väg. Men kanske kommer den en vacker dag. - En vacker dag är det för resten i dag. En så strålande morgon som denna ha vi inte haft gott om i sommar. Dom har i allmänhet varit grå med tunga moln hängande över den stackars människa, som ville se solen och leva i ljuset. Men i dag är det underbart! I synnerhet i min lägenhet. Och det är fler än jag som tycker det. Då jag i fredags morse vaknade och klockan var 7 hörde jag något underligt ljud framme vid fönstret. Och när jag blev lite mer vaken upptäckte jag att en fågen flaxade uppefter fönstret. Utanför trodde jag förstas. Nej då, han var innanför. Stackars sparv, tänkte jag. Och skulle försöka få ut honom. Men det gick ju inte i första omgången. Och rätt som det var satte han sej i lugn och ro på stolkarmen, där jag hade hängt min gamla blommiga sidenblus. Trivdes tydligen bland "blommorna"! Så småningom letade han sej ut genom balkon kongdörren. Långt dessförinnan hade jag upptäckt att det var ett så förnämligt besök, som en talgoxe. Troligen hade denna förhålliga gäst tag t sej in genom köksfönstret, som jag alltid har öppet. I går kväll gick jag ut i köket och åt ett par hårda smörgåsar och drack en kopp mjölk. Lät koppen stå kvar på bordet och lade smörkniven tvärs över. Och du ska tro att när jag kom ut i köket för en stund se an upptäckte jag "kråkspark" på smörkniven. Tydligen hade min lilla vän varit här i dag igen. I kväll skall jag kanske lägga ut en klick smör till honom. - Ruth ringde i går kväll från Anneberg. Hon semestrar där alldeles ensam med det gamla värdfolket. I dag skulle hon fara ner till Vallersvik om väret blev vackert, som det ju är, här åtminstone. Ebba och Ludde är ju i Norge, som du väl vet. Ett kort, som jag fick, här om dan, sa mej att dom hade det bra och såg mycket vackert. Så bra det är att dom kan ta sej ut ett tag så där. - Jag upptäcker att jag i mitt förra brev gratulerade bara mej själv till min systerdotter. Och mormor och morfar blev utan de allra hjärtligaste lyckönskningar, vilka dom borde ha, och som jag härmed överbringar. Förr i världen var det alltid något mycket, mycket gammalt, som man kalla de mormor och morfar. Och nu har hux flux min lillasyster blivit mormor. Man är riktigt tacksam att Lennart inte nu är i 20-årsåldern. Om han någonsin når dit, det få vi se. Innan dess har kanske himmel och jord förgåtts. Ni kan kanske inte orda något om vad som rör sej i grannskapet där ute. - I går kväll for Royseman till Stockholm för att gästa Jalkmans i 8 dar. Dom måtte vara förtjusande, dessa människor, som alltid är så rara mot Roy. Under denna vecka skulle han gå till Betaniasystrarna och få sina injektioner, som han skall ha varannan dag. Han går alltså till metodisternas sjuksköterskeskola och han gillar dom tydligen bl. a. för att dom bara tog kr. 2 pr gång. Ampullenna har han då med sej. Och man är ju så glad för varje kontakt han har med kristna människor, även om den är aldrig så ytlig. Tror inte du också att det vore bra om han kom över till A. just nu? Han skall han förstas ta med sej till Sthöm. Den får han vaka över som en mamma över sitt lilla barn. Jag

ser honom ibland då han går ute och vallar honom. Och jag tycker att det är så bra att han har detta intresse. Tiden kan ju aldrig bli så lång för honom. Annars har han ju mest sin Hasse - en grabb från bernrikehusen här mitt emot - som tar ut honom, då han själv är i arbete åtminstone. Här är flera som går ut och vallar sina x vovvar på ängen. Och dom tycks ha roligt med varandra, både dom som tillhör människosläktet och dom som är hemma i hundsläktet. -- I dag skall jag gå till kyrkan och höra Albin Sonander. Han är ute och samlar in pengar till Askersunds församlings kapellbygge. Om jag inte minns fel så tog väl Ö-arna deras kapell. Och nu ska dom bygga. Pengar kan det väl inte bli så mycket hos oss, i varje fall inte så här mitt i sommaren, men vi få ju höra en god predikan. - I går kväll ringde jag Amelie Lundholm för att hälsa på henne. Det var ju roligt, men på samma gång beklämmande. Hon har ett övermått av energi kvar, men åderförkalkningen håller nog på att ta hårt på

vår gamla vänn. Dom har haft en stor sköterskekongress här i Gbg i sommar. Hon nämnde om den och så sa hon att det skulle bli en stor sådan samling till i sommar, "men jag vet inte när det skall bli" sa hon. Och detta sa hon den 30 juli, då det inte är mer än 1 mån. kvar på sommaren! Det säger en del. Det är, som sagt, beklämmande att se en sådan intelligens tackla av så där. Men så där ter sej väl ens framtid även om det inte blir så där markant som med en sån människa som Amelie. Då är ju Ida, som en ung människa jämförd med henne även om hon inte är riktigt som förr. Jag pratade med henne en lång stund i tel. i förrgår kväll, tror jag det var. - I söndags var jag hos Gussi Gullberg på kørkkaffe och för att beškåda Peter. Eva-Lotta och Tore Gullberg är hans föräldrar, som du kanske känner. Eva är född Em. Aourell. - Så de mängder av hälsningar ätte

Mil Ljung.